

Søndagen den 3. December 1871.

Literatur.

— «Han og Hun». Af Kristofer Janson. Denne Fortælling, der er oversat fra det norske Bygdemaal — Forfatteren er nemlig en ivrig Maalstræver — vil være endel af vore Læsere bekendt fra «Fædrelandets» Feuilleton. De ville nu ganske vist paa Forhaand glæde sig til at fornye Bekjendtskabet med den i en samlet Bog, hvor dens gode Egenskaber fyldigere kunne komme til deres Ret hos Læseren, end hvor der idelig sættes en Dæmper paa de ved Læsningen modtagne Indtryk ved de mange, ofte høist ubeleilige, Afbrydelser. Og de Andre, som ikke have læst Feuilletonen, ja dem ville vi af fuldt Hjerte raade til at tage denne Bog i Haanden. Thi der gaaer en frisk og kjæk Strømning igjennem den; hvor livligt er ikke f. Ex. allerede i første Capitel «Dansen i Præstegaarden» tegnet, hvilket Lys og hvilken Glæde er der ikke bredt over den muntre Børnecleg berinde, og hvor skarpt træder ikke Modsætningen, Studentens Eremitliv paa «Kapitainsgaarden» frem allerede ved denne Skildring af det første Møde, hvor «Han» og «Hun» træde op sammen! Og som denne første Scene er livlig og frisk, saaledes indeholder Digtningen en hel Del flere. — Det er dens Opgave at skildre Striden imellem Livets Alvor og dets intetsigende Løier, mellem Sandhed og Overfladiskhed, og det maa visselig siges, at Forfatteren selv med et alvorligt Sind er gaaet til sin Opgaves Løsning. Han har Tanken fæstet paa Idealet, han vil ramme det Rette, og man sporer overalt hans Indignation over Løgnen og alt usædeligt Flanereri. Men om Midlerne, han har anvendt for at stille Sandheden frem for os Andre, kan der dog tvistes. Forfatteren har valgt den Vei, at vise os den ved at give Modsætningen imellem By og Land: hist Forargelsen, her Frelsen; her Livets Sundhed og Kydskhed og alt andet Godt, hist alt det Godes Vrangsider — men er dette sand Retfærdighed? Skulde det Billede, Forfatteren antyder af Bylivet, have Almengyldighed, eller mon ikke selv de fjerneste «Bygder» skulde kunne give ret godt Stof, ligesaa vel egnende sig til Illustrationen af mangehaande Skavanker, som Christiania By her har givet? Vi troe idetmindste, at vi her i Danmark vilde nedlægge Protest, hvis et Sidestykke til den flanevorne Mathilde skulde gjælde for en almindelig Typus paa Kvinden, som hun lever og færdes i vore Byer. Men vi skulle — efter at have fremsat denne væsentlige Indvending — indskrænke os til at anerkjende det meget Gode, der forøvrigt findes i Bogen. Charaktererne ere klart tegnede, navnlig de to Hovedpersoners og tildels Præstens; der er Liv og Anskuelighed over Fremstillingen, og der er ofte en gribende Sandhed over det enkelte Moment, som vil efterlade et dybt og varigt Indtryk paa Læseren og vidner om Forfatterens virkelige Digtterevne. (Gyldendalske Boghandels Forlag.)

— L. Figuiet: Dagen efter Døden eller det tilkommende Liv i Overensstemmelse med Videnskaben. Vil Nogen paa en letfattelig og underholdende Maade belæres om Himmellegermernes Natur og Beskaffenhed, forsaavidt Videnskaben paa sit nuværende Standpunkt formaaer at give Oplysning herom, da kan denne Bog anbefales blandt mange andre lignende Skrifter. Den er skrevet i et letflydende Sprog, er forsynet med gode Illustrationer og har til Forfatter en Viden-

skabsmand, der allerede fra tidligere Tid er den danske Læseverden bekjendt paa fordelagtig Maade ved populære naturvidenskabelige Skrifter. Men ønsker en Christen nærmere Oplysning om Livet efter Døden, da søge han den ikke i det her nævnte Værk; thi dets Forfatter er ophøiet over Christendommen, hvilken der kan indrømmes en Plads sideordnet Buddhaismen og Islamismen. Der tillægges Christendommen en naiv Verdensbetragtning; dens Helvede er «afskyeligt og latterligt», og Spørgsmaalet om Straf og Belønning «har altid været en Klippe, hvorpaa alle Religioner ere strandede». Engang mistede Forfatteren en elsket Søn; i sin Smerte kom han alvorligt til at tænke over det nye Liv, der skulde aabne sig for denne hinsides Graven. Han søgte da i de exacte Videnskaber at finde noget Positivt til Besvarelse af dette Spørgsmaal og raadførte sig tillige med «de Uvidende og de Udannede!» Mon der ikke andetsteds skulde findes langt bedre Trøst og Raad? Kunne virkelig de exacte Videnskaber give Svar paa Spørgsmaalet om Livet efter Døden? Bogens Titel lover jo en Betragtning af det tilkommende Liv i Overensstemmelse med Videnskaben; men skulde det ikke være et falsk Flag, hvorunder Bogen udsendes i Verden, eller er det virkelig «Videnskaben», der giver det Resultat, hvortil Forfatteren er kommen? Den menneskelige Sjæl gaaer efter Døden om i et nyt Legeme og bliver et overmenneskeligt Væsen; dog saaledes ikke de Slette; de forlade ikke Jorden, men gaae over i nye menneskelige Legemer, tabende Erindringen om deres forrige Tilværelse, og saadanne Reincarnationer kunne gjentage sig mange Gange. Børn, der døe i en spæd Alder, have samme Skjebne; deres Sjæle gaae over i andre Barnelegemer og begynde en ny Tilværelse. Er Sligt virkelig «Videnskabens» Resultat? Snarere bør det kaldes ørkesløse Fantasier af en spiritualistisk Naturfilosofi. — Det er sandt, at Materialismen er vor Tids Svøbe, men mod den kjender Christi Evangelium bedre Lægemedler end Forfatteren. (L. A. Jørgensens Forlag.)

— Til de tidligere udkomne Samlinger «Genre-billeder» har Carl Andersen føiet en tredje Række, og den fortjener at modtages med samme Velvillie som dens Forgængere. Der gaaer en stemningsrig Grundtone igjennem disse Noveller, hvis Scene snart falder indenfor Hjemlandets Grændser, som i «Den lille blinde Dreng» og «Det stille Huus», snart er henlagt til Udlandet, som i «Blot et lille Voxlys!», beandret af den poetiske Duft, hvorved Billedet bliver tiltalende, selv om det end kun er skizzeret; men det er altid tegnet med Opfindsomhed og uden Faflen. (Gads Forlag.)

— Af «Breve fra Helvede», udgivne af M. Rowel, udkommer for Øieblikket en fjerde Ud-gave i tre Hefter paa G. E. C. Gads Forlag.

Gaade.

Det Første Ingen af det kan fordrage;
 Det hændte sig, at nu og da vi slog
 Det paa det Andet omvendt, som kan smage
 Det Første herligt, helst i varme Dage;
 Af Dage man det Første omvendt tog;
 Og vil omkring det tredje Led Du vende,
 Det Første omvendt sætte bagved det,
 En sydlandsk Digter lærer Du at kjende.
 En nordisk Skjald tilsammen er de trende,
 Ens store Led — det fatter man da let.

s-r.

Opløsning paa Gaaden i Nr. 635.

Hovedgjerde.

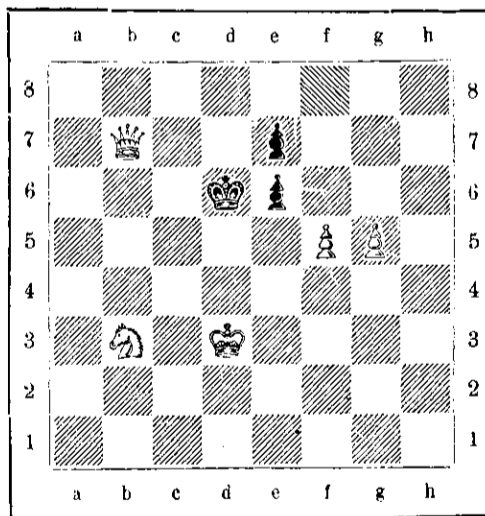
Opløst af Ge i Ve (det hedder „i Gjerde“ og ikke „i gjære“, see Molbechs Ord- og Bd. I. Side 777). AEI, Fredrik og Peter. Opløst som „Tankestreger“ af Postaments og Marcus & Viggo i Randers.

Skak.

Opgave Nr. 221.

(Th. Jensen i Ranum tilegnet af A. Arnell.)

Sort.

Hvid.

Hvid begynder og gjør mat i 4 Træk.

Løsning af Skakopgaven Nr. 221.

- Sc3-d5, Sb4-d5.
  - Lc5-e3, Sd5-e3.
  - Tc8-c4, Sc3-c4.
  - Dd7-d2, Sc4-d2.
  - Sc3-d3 mat.
- Rigtig løst af Nyiny, P. G. i Aalborg.

Veirforholdene paa Landbohøiskolen

fra den 24 til den 30. November 1871 incl.

Dato.	Middelvarme (C. °)	Høieste Varme.	Laveste Varme.	Fugtighedsgrad Kl. 2 i pCt.	Lufttryk.	Regnhøide i Linier.
24..	2,68	4,0	1,8	92,5	28"	2,68
25..	1,74	2,1	1,4	100	28"	1,42
26..	0,48	1,2	0,2	100	28"	1,76
27..	0,81	1,8	0,0	89,5	28"	1,96
28..	0,08	0,8	÷0,2	—	28"	1,90
29..	0,24	0,8	÷0,2	—	27"	11,54
30..	0,91	2,1	0,0	94,0	27"	10,54

Anm. Middelvarmen er bestemt ved lagtagelser Kl. 7, 12 og 11, og Lufttrykket som Middeltallet af lagtagelser Kl. 8, 10 og 2.

Verdens-Barometret.

London	30 November	3 pCt. Consols	93 5/8.
Paris	29 —	3 - Rentes	56. 87 1/2
Wien	30 —	Øster. Statsbane	393. 50.
Berlin	29 —	5 pCt. Statslaan 1850	101.
Kjøbenhavn	1 December	4 - kgl. Obligat.	88 1/2